

Na osnovu člana IV. 4. a) Ustava Bosne i Hercegovine, Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, na 55. sjednici Predstavničkog doma, održanoj 10. juna 2009. godine i na 30. sjednici Doma naroda, održanoj 15. juna 2009. godine, usvojila je

ZAKON

O MEĐUNARODNOJ PRAVNOJ POMOĆI U KRIVIČNIM STVARIMA

POGLAVLJE I. OPĆE ODREDBE

Član 1. (Predmet)

- (1) Ovim zakonom uređuju se način i postupak pružanja međunarodne pravne pomoći u krivičnim stvarima (u daljnjem tekstu: međunarodna pravna pomoć), ako međunarodnim ugovorom nije drugačije određeno ili ako međunarodni ugovor ne postoji.
- (2) Međunarodna pravna pomoć, u smislu odredbi ovog zakona, pruža se u svim postupcima u pogledu krivičnih djela za čije je krivično gonjenje u vrijeme podnošenja zamolnice za pravnu pomoć nadležan pravosudni organ države moliteljice.
- (3) Međunarodna pravna pomoć, saglasno ovom zakonu, pruža se i u prekršajnim postupcima pred sudovima ili upravnim organima u pogledu prekršaja za koje su prema propisima u Bosni i Hercegovini predviđene zatvorske ili novčane kazne, kao i u slučajevima kada u navedenim postupcima odluka upravnog organa može dovesti do pokretanja postupka pred sudom koji je stvarno nadležan za krivične stvari.
- (4) Međunarodna pravna pomoć pruža se, kad je to određeno međunarodnim ugovorom, i u odnosu na međunarodne sudove i druge međunarodne organizacije čiji je član Bosna i Hercegovina.

Član 2. (Značenje izraza i pojmova)

Izrazi i pojmovi korišteni u ovom zakonu imaju sljedeće značenje:

- a) država moliteljica je država iz koje nadležni pravosudni organ podnosi zamolnicu;
- b) zamoljena država je država čijem se nadležnom pravosudnom organu dostavlja zamolnica;
- c) država izricanja kazne je država u kojoj je licu izrečena kazna;
- d) država izdržavanja kazne je država u koju osuđeno lice mora biti predato ili je predato radi izdržavanja kazne izrečene u drugoj državi;
- e) domaći pravosudni organi su sudovi i tužilaštva koji su posebnim zakonom određeni za pružanje međunarodne pravne pomoći, kao i svi organi koji prema ovom zakonu mogu tražiti međunarodnu pravnu pomoć;
- f) domaćim pravosudnim organom smatraju se i organi iz člana 1. stav (3) ovog zakona;
- g) strani pravosudni organ su strani sudovi i drugi organi koji su prema pravu zamoljene države nadležni za postupanje u krivičnim i prekršajnim stvarima;

- h) stranac je lice koje nije državljanin Bosne i Hercegovine;
- i) okrivljeni je osumnjičeni i optuženi;
- j) krivično zakonodavstvo Bosne i Hercegovine podrazumijeva krivične zakone i zakone o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, Federacije Bosne i Hercegovine, Republike Srpske i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine i druge zakone u Bosni i Hercegovini, kojim su propisana krivična djela.

Član 3. (Zamolnica)

- (1) Zahtjev za međunarodnu pravnu pomoć podnosi se u formi zamolnice.
- (2) Zamolnica stranog pravosudnog organa kao i njeni prateći akti moraju biti prevedeni na jedan od jezika u službenoj upotrebi u Bosni i Hercegovini. Prijevod mora ovjeriti sudski tumač.
- (3) Zamolnica domaćeg pravosudnog organa kao i njeni prateći akti moraju biti prevedeni na jezik u službenoj upotrebi u zamoljenoj državi.
- (4) Ako međunarodnim ugovorom ili odredbama ovog zakona nije drugačije određeno, zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć mora sadržavati:
 - a) naziv organa koji je sačinio zamolnicu, oznaku predmeta, tačan naziv zamoljene države, a po mogućnosti i naziv zamoljenog organa;
 - b) pravni osnov za pružanje međunarodne pravne pomoći;
 - c) tačan opis radnje međunarodne pravne pomoći koja se traži i razlog za podnošenje zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć;
 - d) zakonski naziv krivičnog djela i kratak opis činjenica;
 - e) precizne lične podatke i državljanstvo lica za koje se traži međunarodna pravna pomoć i njegovo svojstvo u postupku;
 - f) naziv akata i ime ili naziv i adresu primaoca, ako se radi o dostavi sudskih i drugih akata i
 - g) ostale podatke koji mogu biti značajni za postupanje po zamolnici.
- (5) Zamolnica, kao i akti koje dostavljaju sudovi i drugi nadležni organi, moraju biti potpisani i potvrđeni pečatom suda ili organa iz kojeg dolaze.
- (6) Ako podaci sadržani u zamolnici i priloženoj dokumentaciji nisu dovoljni, mogu se zatražiti dodatna obavještenja i dokumentacija.

Član 4. (Način komuniciranja)

- (1) Zamolnice domaćih pravosudnih organa za međunarodnu pravnu pomoć dostavljaju se stranim pravosudnim organima posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine. Na isti način dostavljaju se domaćim pravosudnim organima zamolnice stranih pravosudnih organa za međunarodnu pravnu pomoć.

- (2) Izuzetno od stava (1) ovog člana, domaći pravosudni organ može zamolnicu za međunarodnu pravnu pomoć dostaviti direktno stranom pravosudnom organu, kad je takav način komuniciranja predviđen međunarodnim ugovorom.
- (3) U hitnim slučajevima, kad je takav način komuniciranja predviđen međunarodnim ugovorom, zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć mogu se dostavljati i primati posredstvom Međunarodne organizacije kriminalističke policije - INTERPOL-a.
- (4) U slučajevima komunikacije iz st. (2) i (3) ovog člana, domaći pravosudni organ dostavit će kopiju zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine.
- (5) U slučaju kada ne postoji zaključen međunarodni ugovor, kao i kad je međunarodnim ugovorom izričito predviđen diplomatski put komunikacije, Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine dostavlja i prima zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć posredstvom Ministarstva vanjskih poslova Bosne i Hercegovine.
- (6) Zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć mogu se primati i elektronskim putem ili drugim sredstvima telekomunikacije koja ostavljaju pisani trag i ako je nadležni strani pravosudni organ spreman, na zahtjev, dostaviti pisano obavještenje o načinu slanja i original zamolnice, a sve pod uslovom da je ovakav način dostavljanja uređen međunarodnim ugovorom.

Član 5.
(Hitnost u postupanju)

- (1) Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine dostavit će, bez odgađanja, zamolnicu stranog pravosudnog organa za međunarodnu pravnu pomoć na postupak nadležnom domaćem pravosudnom organu, osim ako je očito da zamolnicu koja nije u skladu s međunarodnim ugovorom i ovim zakonom treba odbiti.
- (2) U slučajevima predviđenim članom 4. stav (3) ovog zakona, INTERPOL upućuje zamolnicu nadležnim domaćim pravosudnim organima posredstvom Ministarstva pravde Bosne i Hercegovine.

Član 6.
(Dozvoljenost i način izvršenja)

- (1) O dozvoljenosti i načinu izvršenja radnje međunarodne pravne pomoći koja je predmet zamolnice stranog pravosudnog organa odlučuje nadležni domaći pravosudni organ prema domaćim propisima, osim ako ovim zakonom ili međunarodnim ugovorom nije drugačije regulirano.
- (2) Nadležni domaći pravosudni organ će bez odgađanja postupiti po zamolnici stranog pravosudnog organa.

Član 7.
(Dostavljanje zamolnice nadležnom organu)

Ako organ kojem je dostavljena na postupak zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć nije nadležan za postupanje po njoj, dostavit će je bez odgađanja na postupak nadležnom organu, o čemu će obavijestiti organ koji mu je zamolnicu dostavio.

Član 8.
(Obim - vrste)

Međunarodna pravna pomoć obuhvata:

- a) opće vidove pravne pomoći;

b) posebne vidove pravne pomoći:

- 1) izručenje osumnjičenih, okrivljenih i osuđenih lica;
- 2) ustupanje i preuzimanje krivičnog gonjenja i
- 3) priznanje i izvršenje stranih sudskih odluka.

Član 9.
(Odbijanje pravne pomoći)

(1) Nadležni domaći pravosudni organ može odbiti zamolnicu za međunarodnu pravnu pomoć ako:

a) bi udovoljavanje zamolnici bilo u suprotnosti s pravnim poretom Bosne i Hercegovine ili bi moglo nanijeti štetu njenom suverenitetu ili sigurnosti;

b) se zamolnica odnosi na djelo koje se smatra političkim krivičnim djelom ili djelom povezanim s političkim krivičnim djelom;

c) se zamolnica odnosi na vojna krivična djela.

(2) Krivična djela protiv čovječnosti i drugih dobara zaštićenih međunarodnim pravom, kao i pokušaji izvršenja ovih krivičnih djela, te saučesništvo u izvršenju ovih krivičnih djela, ne mogu biti osnov za odbijanje zamolnice za međunarodnu pravnu pomoć u smislu stava (1) tačka b) ovog člana.

(3) Zamolnica za međunarodnu pravnu pomoć neće se odbiti samo zato što se odnosi na djelo koje se prema domaćem zakonodavstvu smatra fiskalnim krivičnim djelom.

Član 10.
(Razlozi za odbijanje zamolnice)

(1) Nadležni domaći pravosudni organ odbit će zamolnicu za međunarodnu pravnu pomoć ako:

a) je za isto krivično djelo okrivljeno lice iz materijalno-pravnih razloga oslobođeno od krivice ili je protiv njega obustavljen postupak, ili ako je oslobođeno od kazne, ili ako je sankcija izvršena ili se ne može izvršiti prema pravu države u kojoj je donesena presuda;

b) se protiv okrivljenog lica u Bosni i Hercegovini vodi krivični postupak zbog istog krivičnog djela, osim ako bi izvršenje zamolnice moglo dovesti do odluke o puštanju okrivljenog lica na slobodu;

c) bi krivično gonjenje ili izvršenje sankcije prema domaćem zakonodavstvu bilo isključeno zbog zastarjelosti.

(2) Odredbe stava (1) tačka a) ovog člana ne primjenjuju se u slučajevima kada je u državi moliteljici došlo do obnove krivičnog postupka.

Član 11.
(Obrazloženje nepostupanja)

Odluka o odbijanju zahtjeva za pružanje međunarodne pravne pomoći, kao i neizvršenje zamolnice moraju biti obrazloženi.

Član 12.
(Uzajamnost)

- (1) Zamolnici za međunarodnu pravnu pomoć pravosudnog organa države s kojom Bosna i Hercegovina nema zaključen ugovor o međunarodnoj pravnoj pomoći bit će udovoljeno samo ako se na osnovu garancija koje je dala država moliteljica može očekivati da bi ta država izvršila sličnu zamolnicu domaćih pravosudnih organa.
- (2) Garancija iz stava (1) ovog člana neće se tražiti radi izvršenja dostavljanja sudskih odluka, podnesaka i drugih isprava.

POGLAVLJE II. OPĆI VIDOVI PRUŽANJA MEĐUNARODNE PRAVNE POMOĆI

Član 13.
(Pojam)

Opći vidovi međunarodne pravne pomoći posebno obuhvataju izvršenje pojedinih procesnih radnji, kao što su: dostavljanje poziva osumnjičenom, okrivljenom, optuženom, svjedoku, vještaku, licu lišenom slobode ili drugom učesniku u krivičnom postupku; dostavljanje akata, pismenih materijala i drugih predmeta koji su u vezi s krivičnim postupkom u državi moliteljici, privremeno oduzimanje predmeta, predaja privremeno oduzetih predmeta državi moliteljici, saslušanje okrivljenog, svjedoka i vještaka, uviđaj, pretres prostorija i lica, zapljenu i kontroliranje isporuke, nadzor i telefonsko prisluškivanje, zatim razmjenu određenih informacija i obavještenja, kao i druge radnje koje se mogu pojaviti u krivičnom postupku koje zahtijevaju međunarodnu pravnu pomoć, a nisu u suprotnosti s odredbama ovog zakona.

Član 14.
(Poziv)

U pozivu osumnjičenom, okrivljenom, optuženom, svjedoku, vještaku ili drugom učesniku u postupku koji se poziva iz zamoljene države ne smije biti zapriječena prinudna mjera u slučaju da se pozivu ne odazove. Ako se pozvani ne odazove pozivu, za to mu ne smije biti izrečena prinudna mjera.

Član 15.
(Dostavljanje)

- (1) Dostavljanje akata dokazuje se potvrdom o dostavljanju koja se sastavlja prema propisima zamoljene države. U potvrdi o dostavljanju mora biti naznačeno mjesto i datum prijema i potpis primaoca ili označen drugačiji način dostavljanja.
- (2) Ako dostavljanje nije bilo moguće, država moliteljica će o tome biti obaviještena bez odgađanja, uz navođenje razloga koji su spriječili dostavljanje.

Član 16.
(Zaštita svjedoka i vještaka)

- (1) Svjedok ili vještak, s prebivalištem ili boravištem u inozemstvu, dok boravi na teritoriji Bosne i Hercegovine na osnovu poziva domaćih pravosudnih organa, ne može, bez obzira na njegovo državljanstvo, biti podvrgnut sudskom gonjenju, pritvoren zbog djela koje je predmet sudskog postupka u kojem je traženo njegovo prisustvo ili za djelo koje je počinio prije nego što je napustio teritoriju Bosne i Hercegovine, ili upućen da izdržava kaznu na osnovu neke ranije donesene sudske odluke.
- (2) Odredba stava (1) ovog člana ne primjenjuje se ako svjedok ili vještak, iako je za to imao mogućnosti, nije napustio teritoriju Bosne i Hercegovine u roku od 15 dana pošto mu je saopćeno da njegovo prisustvo više nije